

2009. április 23., csütörtök

Az erdőirtás és az erdőpusztulás

P6_TA(2009)0306

Az Európai Parlament 2009. április 23-i állásfoglalása az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezeléséről az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben

(2010/C 184 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben” című 2008. október 17-i közleményére (COM(2008)0645),
 - tekintettel az európai erdők védelmével foglalkozó, 2007. novemberében Varsóban megtartott ötödik miniszteri konferencia keretében kötött megállapodásokra az éghajlatváltozás erdők állapotára gyakorolt hatásának értékelése, valamint a fenntartható erdőgazdálkodási politika végrehajtása tekintetében,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU a globális felmelegedés mértékét 2 °C-ra kívánja korlátozni és felére kívánja csökkenteni a biológiai sokféleség csökkenését, mivel az Eliasch-felülvizsgálat becslése szerint évente 17-33 milliárd dollárra lesz szükség ahhoz, hogy az erdőirtást 2030-ig a felére csökkentsék,
- B. mivel a fenntartható erdőgazdálkodás alapvető jelentőséggel bír az erdőirtás elleni küzdelem tekintetében és a gazdasági fejlődés egyik fontos szempontját képviseli,
- C. mivel az erdőirtás a globális üvegházhatású gáz kibocsátások mintegy 20 %-áért felelős, a biológiai sokféleség csökkenésének egyik fő kiváltó oka és súlyos veszélyt jelent a fejlődésre, különösen a szegények megélhetésére nézve,
- D. mivel az erdőirtás riasztó méreteket ölt, évente 13 millió hektár erdőt érint és többsége a trópusi esőerdőket – ugyanakkor bizonyos mértékben Európát, különösen Közép- és Kelet-Európát is – érinti,
- E. mivel az erdőirtás szinte helyreállíthatatlan környezeti károkat okoz, például a hidrológiai viszonyok tartós megzavarását, sztyeppék kialakulását, sivatagosodást és a biológiai sokféleség csökkenését, amelyek gazdasági összköltsége sokszorosán meghaladja a megelőző és helyreállítási intézkedések költségeit,
- F. mivel az erdőpusztulás különféle képpen mehet végbe és fogalmát nehéz meghatározni, ugyanakkor jelentős hatással van az éghajlatra, a biológiai sokféleségre, termékekre és szolgáltatásokra is,
- G. mivel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi bizottság (IPCC) negyedik értékelő jelentése szerint a globális felmelegedés 2 °C-ra történő korlátozása érdekében a fejlődő országokban a jelenlegitől jelentősen eltérő szintű kibocsátásnövekedést – beleértve az erdőirtás okozta kibocsátás csökkentését is – kell elérni, az ipari országokban 2020-ig az 1990-es szinthez viszonyított 25-40 %-os csökkentésen felül,
- H. mivel az erdőirtás csökkentése nem csak az éghajlatváltozás csökkentésében, hanem az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban is jelentős szerepet fog játszani,
1. hangsúlyozza az erdők megőrzése, a fenntartható gazdálkodási politikák és az EU egyéb belső és külső politikái közötti fokozott koherencia fontosságát; az EU-politikák, például az energetika (különösen a bioüzemanyagok), a mezőgazdaság, a fenntartható termelés és fogyasztás, a beszerzések, a kereskedelem és a fejlesztési együttműködés terén alkalmazott politikák erdőkre kifejtett hatásának mennyiségi értékelésére szólít fel;

2009. április 23., csütörtök

2. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat a Parlamentnek és a Tanácsnak az erdőkből kitermelt faanyag és a faipari termékek tekintetében szigorúbb közösségi fenntarthatósági követelmények létrehozása céljából;
3. felhívja a Bizottságot, hogy 2009 végéig tegyen közzé egy olyan átfogó tanulmányt, amely az európai uniós élelmiszerek és más áruk termelésének, fogyasztásának és kereskedelmének az erdőirtásra és az erdőpusztulásra gyakorolt hatását elemzi; kéri, hogy ebben a tanulmányban a különböző iparágak összes káros hatását értékeljék és pontosan határozzák meg, valamint tegyenek az ezen hatások csökkentésére irányuló további politikai intézkedésekre és innovációkra vonatkozó ajánlásokat;
4. utal arra, hogy az erdőgazdálkodás keretében a hidrológiai viszonyokra nagy figyelmet kell fordítani, és rámutat arra, hogy az erdő- és vízkészletekkel való közös gazdálkodásra, valamint a megfelelő uniós politikák harmonizálására feltétlenül szükség van az ökoszisztémák vízmegtartó képességének helyreállítása illetve fokozása érdekében;
5. üdvözli a zöld közbeszerzési politikákat és az olyan eszközök népszerűsítését, mint az öko-címkék és az erdőtanúsítási rendszerek; felszólít a zöld közbeszerzési politikák gyors elfogadására és végrehajtására a faipari termékek tekintetében EU-szerte; felszólítja a tagállamokat, hogy alapozzák közbeszerzési politikájukat szigorú fenntarthatósági követelményekre és ennek megfelelően ezen követelmények tekintetében reális célokat határozzanak meg;
6. úgy véli, hogy jelentős mértékű pénzügyi támogatást kell nyújtani annak érdekében, hogy a trópusi erdőterületek bruttó csökkenését legkésőbb 2020-ig megállítsák, és hogy a 2012 utáni időszakra vonatkozó globális éghajlatváltozási megállapodásról szóló nemzetközi tárgyalások folytatása szempontjából döntő jelentőségű lesz az ezen cél iránti elkötelezettség felmutatása;
7. elismeri, hogy az elegendő finanszírozás éghajlatváltozással kapcsolatos globális egyezmény keretében való mozgósítása teljes mértékben elengedhetetlen a globális erdőirtás felére való csökkentése és későbbi teljes leállítását tekintetében; e tekintetben támogatja a Bizottság javaslatát, hogy állandó finanszírozáson alapuló globális erdészeti szén-dioxid-mechanizmust (GFCM) hozzanak létre az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy támogassák a Norvégia finanszírozási javaslatának átvételére irányuló bizottsági javaslatot és a kibocsátható mennyiségi egységek árvezetéséből származó jövőbeni bevételek egy részét különítsék el a GFCM részére; és azért, hogy a tárgyalások középpontjába a finanszírozási forrásokat helyezik, ahogy az a Bizottság „Úton a Koppenhágában megkötendő átfogó éghajlatváltozási megállapodás felé” című, 2009. január 28-i közleményében (COM(2009)0039) szerepel;
8. síkraszáll amellet, hogy a GFCM-en keresztüli támogatásra a teljesítménytől függetlenül és a trópusi erdőterületek bruttó csökkenésének és az erdőpusztulásnak a csökkentésére vonatkozó ellenőrzött eredmények alapján kerüljön sor; hangsúlyozza, hogy ennek a támogatásnak olyan pozitív mellékhatásokkal is kell járnia, mint például a biológiai sokféleség védelme, a fokozott rugalmasság és az erdős vidékeken való jobb megélhetés;
9. kiemeli, hogy az erdőben lakó emberek jogait teljes mértékben tiszteletben kell tartani, beleértve az őshonos népek jogait a tényállás előtt és annak ismeretében adott beleegyezésre a szokás szerint általuk használt erdők hasznosítására vonatkozóan; lényegesnek tartja, hogy a helyi közösségeket és az őshonos népeket célszerű és átfogó módon minden szakaszba vonják be az erdőpusztítások és erdőirtások révén előidézett kibocsátások csökkentésére irányuló intézkedéseket felmérése, tervezése és végrehajtása során;
10. kiemeli, hogy az REDD-kezdemenyezéshez (az erdőirtás és az erdőpusztulás miatti kibocsátások csökkentésére vonatkozó ENSZ együttműködési program) tartozó összes olyan mechanizmusnak, amely a 2012 utáni időszakra megkötött éghajlatvédelmi megállapodás része, mindenekeelt az őserdők védelmét kell biztosítania;
11. megjegyzi, hogy az erdőirtás folyamata Kelet-Európában hozzájárul a természeti környezet károsításához, és többek között az emberek életét is befolyásolja;

2009. április 23., csütörtök

12. megjegyzi, hogy a karbon piacon az erdőkvóták közép- és hosszú távon az erdőirtás kezelését szolgáló politikák csoportjának részét képezhetik, ha az erdőben tárolt szén-dioxid kiszámítására szolgáló pontos módszereket és megbízható ellenőrzési mechanizmusokat lehet használni; hangsúlyozza, hogy az erdőkvótáknak az ETS-be történő belefoglalásával kapcsolatos végső döntést az összes lehetséges alapelemezés kivitelezhetőségének szigorú elemzését és a felek koppenhágai konferenciája eredményeinek és a kísérleti projektek következtetéseinek értékelését követően kell meghozni;

13. megjegyzi, hogy az erdei projektek kvótáit, amelyeket az iparosodott államokban üvegházhatású gázkibocsátások kiegyenlítésére használnak, nem lehet még egyszer beszámítani a jelenlegi tendenciákkal szembeni csökkentési célokba, amelyeket a fejlődő országok valószínűleg a 2012 utáni időszakra megkövetendő éghajlatvédelmi megállapodásba fognak felvenni;

14. rámutat, hogy az erdőirtást és erdőpusztulást csökkentő kompenzációs rendszereknek nem csak a szénelnyelőket kell figyelembe venniük, hanem az erdők által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat és társadalmi előnyöket is;

15. felkéri az EU-t, hogy ösztönözzön szigorú társadalmi és környezetvédelmi szabványokat az REDD-kezdemenyezés tekintetében; felkéri az EU-t, hogy támogassa azokat a REDD-mechanizmusokat, amelyek túlmutatnak a tiszta fejlesztési mechanizmusok jelenlegi projektjeinek megközelítésén – és amelyek az erdőirtás olyan eredendő okait kezelik, mint a helytelen kormányzás, a szegénység, a korrupció, a bűnüldözés hiánya –, azáltal, hogy helyi és nemzeti szinten támogatja a politikai és intézményi reformot;

16. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a közlemény a címével ellentétben nem foglalkozik az erdőpusztulás kérdésével; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre cselekvési terveket és kísérleti projekteket és mutasson elkötelezettséget saját erdősegei felé annak érdekében, hogy nem csak az erdőirtást hanem az erdők pusztulását (az Európai Unióban is) is meg lehessen állítani megfelelő ellenőrző rendszerek létrehozásával és alkalmazásával annak érdekében, hogy az erdők talajával és biomasszájával kapcsolatban megfelelő adatokat lehessen nyerni;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A városi mobilitásra vonatkozó cselekvési terv

P6_TA(2009)0307

Az Európai Parlament 2009. április 23-i állásfoglalása a városi mobilitásról szóló cselekvési tervről (2008/2217(INI))

(2010/C 184 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A városi mobilitás új kultúrája felé” című 2007. szeptember 25-i bizottsági zöld könyvre (COM(2007)0551),
- tekintettel a Bizottság 2001. szeptember 12-i „Európai közlekedéspolitika 2010-re: ideje dönteni” című fehér könyvére (COM(2001)0370),
- tekintettel „A teherfuvarozási logisztikáról szóló cselekvési terv” című 2007. október 18-i bizottsági közleményre (COM(2007)0607),
- tekintettel az „Európa biztonságosabb, tisztább és hatékonyabb mobilitása felé – Az első jelentés az »Intelligens autó« kezdeményezéséről” című 2007. szeptember 17-i bizottsági közleményre (COM(2007)0541),